

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 13 вересня 2022 р. № 1030

Київ

Деякі питання ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки та ведення їх обліку, що додається.
2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
4. Державній службі з надзвичайних ситуацій забезпечити ведення обліку об'єктів підвищеної небезпеки та ведення Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки.

Міністерству внутрішніх справ разом з Державною службою з надзвичайних ситуацій протягом дев'яти місяців з дня набрання чинності цією постановою відповідно до вимог Закону України “Про публічні електронні реєстри” розробити та подати Кабінетові Міністрів України проект постанови щодо функціонування та ведення Державного електронного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 вересня 2022 р. № 1030

ПОРЯДОК
ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки та їх обліку

1. Цей Порядок визначає процедуру віднесення об'єктів, на яких розміщені установки, сховища (резервуари, посудини), трубопроводи, машини, агрегати, технологічне устаткування (обладнання), споруди або комплекс споруд, що розташовані в межах об'єкта на поверхні землі або під землею (далі — виробнича одиниця), в яких тимчасово або постійно використовується, переробляється, виготовляється, транспортується, зберігається одна або кілька небезпечних речовин, до об'єктів підвищеної небезпеки відповідного класу.

2. Ідентифікація об'єктів підвищеної небезпеки проводиться юридичними або фізичними особами — підприємцями (далі — суб'єкт господарювання) стосовно об'єктів, які перебувають у їх власності або користуванні.

Ідентифікація об'єктів підвищеної небезпеки стосовно об'єктів, які проєктуються, проводиться замовниками будівництва.

Ідентифікація об'єктів підвищеної небезпеки стосовно об'єктів, інформація про які є державною таємницею, проводиться з дотриманням вимог відповідних нормативно-правових актів.

3. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

Державний електронний реєстр об'єктів підвищеної небезпеки (далі — Реєстр) — інформаційно-комунікаційна система, що створюється відповідно до вимог Закону України “Про публічні електронні реєстри”, держателем якої є ДСНС, та яка забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації, а також електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування з метою отримання визначеної законодавством інформації у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки;

категорія небезпеки — група критеріїв у межах кожного класу небезпеки небезпечної речовини із визначенням ступеня небезпеки;

клас небезпеки небезпечної речовини (клас небезпечної речовини) — характер фізичної небезпеки небезпечної речовини, небезпеки для здоров'я людини або навколишнього природного середовища;

повідомлення про результати ідентифікації об'єкта підвищеної небезпеки (далі — повідомлення за формою ОПН-1) — документ, що

формується у Реєстрі (до введення Реєстру в дію складається суб'єктом господарювання) за результатами ідентифікації об'єкта підвищеної безпеки.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України, Законі України “Про об'єкти підвищеної безпеки”, а також у ДСТУ 2960-94 (“Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення”).

4. Ідентифікація об'єкта підвищеної безпеки проводиться трьома етапами.

5. На першому етапі складається перелік небезпечних речовин за індивідуальними назвами, класами небезпечних речовин та категоріями безпеки, наведеними відповідно в таблицях 1 і 2 додатка 1, що розміщені або можуть розміщатися у виробничих одиницях на об'єкті згідно з проектною та технічною документацією.

У разі коли небезпечні речовини мають властивості, що дають змогу віднести їх до кількох класів небезпечних речовин або категорій безпеки, для цілей ідентифікації об'єктів підвищеної безпеки застосовується найменша порогова маса небезпечних речовин.

Суміші відповідно до їх властивостей розглядаються так само, як чисті речовини.

6. На другому етапі складається перелік виробничих одиниць, які містять небезпечні речовини, визначені згідно з пунктом 5 цього Порядку.

7. На третьому етапі визначається маса небезпечної речовини в кожній окремій виробничій одиниці та проводиться розрахунок загальної маси небезпечних речовин окремо для кожної індивідуальної назви небезпечної речовини, визначеної згідно з таблицею 1 додатка 1. У разі відсутності назви наявної небезпечної речовини в зазначеній таблиці проводиться розрахунок загальної маси небезпечних речовин відповідного класу небезпечної речовини (категорії безпеки), визначеного згідно з таблицею 2 додатка 1.

8. Загальна маса небезпечної речовини береться:

1) для сховищ (резервуарів) — сумарна маса небезпечної речовини, що може в них розміщатися за максимально допустимого завантаження відповідно до проектної або технічної документації, з урахуванням вимог нормативно-правових актів;

2) для технологічних установок — сумарна маса, що може розміщатися в апаратах і трубопроводах відповідно до проектної або технічної документації;

3) для обладнання колонного типу — сумарна маса небезпечної речовини за максимального рівня рідини на тарілках. Для апаратів, у яких застосовуються наповнювачі з пористим інертним середовищем, сумарна

маса небезпечної речовини визначається з урахуванням максимального обсягу вільного простору;

4) для лінійної частини магістральних нафтопровідних, нафтопродуктопровідних та інших трубопровідних систем для транспортування рідких небезпечних речовин — сумарна маса небезпечної речовини, що міститься в лінійній частині трубопроводу між двома запірними пристроями, і сумарна маса, що може виділитися протягом часу, встановленого для виявлення витoku речовини та здійснення перекриття запірних пристроїв, згідно з проектною документацією, а для внутрішньооб'єктових трубопроводів — сумарна маса небезпечної речовини в усьому трубопроводі.

Для розрахунку сумарної маси нафти, нафтопродуктів та інших небезпечних речовин використовуються параметри проектного режиму експлуатації магістральних трубопроводів і технологічного обладнання та проектна ємність резервуарних парків;

5) для лінійної частини магістральних газопроводів — сумарна маса небезпечної речовини, що міститься в ділянці газопроводу між лінійною запірною арматурою, включаючи резервні нитки, технологічні перемички і відгалуження, та сумарна маса, що може виділитися протягом розрахункового часу, необхідного для виявлення витoku речовини та здійснення ручного перекриття лінійної запірної арматури згідно з технологічним регламентом та проектною документацією.

Сумарна маса газу визначається з урахуванням проектних значень робочого тиску газу на ділянках магістральних газопроводів та в технологічному обладнанні;

б) для систем постачання природного газу до населених пунктів та адміністративних районів — сумарна маса природного газу, що міститься в системі за умови дотримання проектного значення тиску, яка встановлюється шляхом визначення суми:

маси газу, що міститься в газопроводах високого тиску I і II категорії всіх діаметрів, з урахуванням маси газу, що може виділитися із системи протягом розрахункового часу, необхідного для локалізації аварії;

маси газу, що міститься в газопроводах середнього тиску всіх діаметрів, урахуваючи масу газу, що може виділитися із системи протягом розрахункового часу, необхідного для локалізації аварії.

Розрахунковий час виявлення витoku речовини та перекривання трубопроводів визначається в кожному конкретному випадку, виходячи з реальної обстановки, і повинен бути мінімальним з урахуванням паспортних даних на запірні пристрої, характеру технологічного процесу та виду розрахункової аварії.

Під час проведення розрахунків маса газу, що міститься у дворових вводах, не враховується;

7) для міжцехових, внутрішньоцехових, внутрішньоскладських трубопроводів — сумарна маса небезпечної речовини в усьому трубопроводі;

8) для операцій зливу-наливу — додатково враховується сумарна маса небезпечної речовини в залізничних або автомобільних цистернах, у вантажних танках суден під час проведення технологічних операцій. Для проведення таких розрахунків використовуються значення проектної ємності та проектної кількості цистерн або танків, які можуть установлюватися на естакаді або причалі одночасно.

9. У разі коли на об'єкті загальна маса небезпечних речовин, визначена відповідно до пунктів 7 і 8 цього Порядку, дорівнює або перевищує порогову масу небезпечної речовини за індивідуальною назвою чи відповідним класом небезпечної речовини (категорією безпеки), такий об'єкт належить до об'єкта підвищеної безпеки відповідного класу.

10. У разі коли на об'єкті відсутні певні небезпечні речовини із загальною масою, що перевищує або дорівнює відповідній пороговій масі, з метою вирішення питання про віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної безпеки необхідно застосовувати такі формули:

1) об'єкт є об'єктом підвищеної безпеки 1 класу, якщо сума:

$$\sum_{i=1}^n \frac{q_i}{Q_{1i}} \geq 1,$$

де q_i — маса окремої небезпечної речовини за індивідуальною назвою або класом небезпечної речовини (категорією безпеки) відповідно до таблиці 1 або 2 додатка 1;

Q_{1i} — порогова маса окремої небезпечної речовини за індивідуальною назвою або класом небезпечної речовини (категорією безпеки) для об'єкта підвищеної безпеки 1 класу, визначена в таблиці 1 або 2 додатка 1;

2) об'єкт є об'єктом підвищеної безпеки 2 класу, якщо сума:

$$\sum_{i=1}^n \frac{q_i}{Q_{2i}} \geq 1,$$

де q_i — маса окремої небезпечної речовини за індивідуальною назвою або класом небезпечної речовини (категорією безпеки) відповідно до таблиці 1 або 2 додатка 1;

Q_{2i} — порогова маса окремої небезпечної речовини за індивідуальною назвою або класом небезпечної речовини (категорією небезпеки) для об'єкта підвищеної небезпеки 2 класу, визначена в таблиці 1 або 2 додатка 1;

3) об'єкт є об'єктом підвищеної небезпеки 3 класу, якщо сума:

$$\sum_{i=1}^n \frac{q_i}{Q_{3i}} \geq 1,$$

де q_i — маса окремої небезпечної речовини за індивідуальною назвою або класом небезпечної речовини (категорією небезпеки) відповідно до таблиці 1 або 2 додатка 1;

Q_{3i} — порогова маса окремої небезпечної речовини за індивідуальною назвою або класом небезпечної речовини (категорією небезпеки) для об'єкта підвищеної небезпеки 3 класу визначена в таблиці 1 або 2 додатка 1.

Визначена за наведеними формулами розрахункова сума всіх небезпечних речовин, що розміщені на об'єкті, зазначається з точністю до другого знака після коми.

11. Наведені у пункті 10 цього Порядку формули з метою оцінювання впливу небезпеки від небезпечних речовин на здоров'я людини, об'єкти інфраструктури (фізична небезпека) та навколишнє природне середовище застосовуються окремо для кожного виду загроз, а саме:

1) для впливу на організм і здоров'я людини розраховується загальна маса небезпечних речовин, наведених у секції “Н” (“Загроза для здоров'я людини”) таблиці 2 додатка 1;

2) для впливу на об'єкти інфраструктури розраховується загальна маса небезпечних речовин, наведених у секції “Р” (“Фізичні загрози для об'єктів інфраструктури”) таблиці 2 додатка 1;

3) для впливу на навколишнє природне середовище розраховується загальна маса небезпечних речовин, наведених у секції “Е” (“Загрози для навколишнього природного середовища”) таблиці 2 додатка 1.

При цьому використовується найменша порогова маса.

У разі коли небезпечна речовина зазначена в таблицях 1 і 2 додатка 1, у розрахунках відповідно використовуються порогові маси небезпечних речовин за індивідуальними назвами, зазначені у таблиці 1 додатка 1.

12. Інформація, визначена на кожному з трьох етапів ідентифікації, вноситься до Реєстру з метою автоматизованого проведення ідентифікації, формування повідомлення за формою ОПН-1 згідно з додатком 2 та його надсилання до ДСНС або її територіального органу за місцезнаходженням об'єкта з метою перевірки повноти наведеної інформації та прийняття

рішення про віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки відповідного класу.

13. До введення в дію Реєстру за результатами ідентифікації складається повідомлення за формою ОПН-1 згідно з додатком 2, яке подається до ДСНС або її територіального органу за місцезнаходженням об'єкта з метою перевірки наведеної інформації та прийняття рішення про віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки відповідного класу.

Розрахунки, які проводяться під час ідентифікації об'єкта підвищеної небезпеки, оформляються у вигляді розрахунково-пояснювальної записки, яка додається до повідомлення за формою ОПН-1 та враховується під час перевірки повноти наведеної в ньому інформації.

14. ДСНС або її територіальний орган протягом 20 робочих днів після отримання від суб'єкта господарювання повідомлення про результати ідентифікації приймає рішення про віднесення (невіднесення) об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки відповідного класу або з урахуванням пункту 22 цього Порядку виключення його з Реєстру, про що інформує суб'єкта господарювання, відповідну місцеву держадміністрацію, орган місцевого самоврядування та органи державного нагляду (контролю), що здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки.

15. У разі надання суб'єктом господарювання неповної або неточної інформації про результати ідентифікації ДСНС або її територіальний орган протягом 10 робочих днів після виявлення такого факту письмово повідомляє про це суб'єкту господарювання, який опрацьовує відповідну інформацію та подає відкориговане повідомлення за формою ОПН-1 для розгляду в установленому порядку.

16. Ідентифікація об'єкта підвищеної небезпеки вважається завершеною після письмового (електронного) повідомлення ДСНС або її територіальним органом суб'єкту господарювання про віднесення такого об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки відповідного класу або підтвердження того, що об'єкт не віднесено до об'єктів підвищеної небезпеки.

17. Порядок надання інформації про об'єкти підвищеної небезпеки, які належать до сфери управління Міноборони, для включення до Реєстру або виключення з нього встановлюється Міноборони за погодженням із ДСНС.

18. Для об'єктів, які проектуються, ідентифікацію об'єкта підвищеної небезпеки повинно бути проведено до затвердження проектної документації.

19. Для об'єктів підвищеної небезпеки, що включені до Реєстру, до введення в дію цього Порядку суб'єкти господарювання, які їх експлуатують, протягом року після введення в дію цього Порядку

проводять їх ідентифікацію.

20. Місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування, на території здійснення повноважень яких розміщені ідентифіковані об'єкти підвищеної небезпеки, з урахуванням інформації, що міститься в Реєстрі, розміщують на власних офіційних веб-сайтах протягом 30 днів після отримання інформації від ДСНС або її територіального органу про включення об'єкта підвищеної небезпеки до Реєстру такі відомості про об'єкт підвищеної небезпеки:

юридична адреса оператора;

повне та скорочене найменування об'єкта підвищеної небезпеки;

фактична адреса об'єкта підвищеної небезпеки;

клас об'єкта підвищеної небезпеки.

21. Оператор протягом 60 календарних днів повторно проводить ідентифікацію відповідно до вимог цього Порядку в разі:

зміни форми власності або організаційно-правової форми оператора;

зміни технічних характеристик об'єкта підвищеної небезпеки, пов'язаних із змінами кількості та/або номенклатури небезпечних речовин;

зміни найменування суб'єкта господарювання, який експлуатує об'єкт підвищеної небезпеки;

внесення змін до чинних або прийняття нових нормативно-правових актів у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки, у разі, коли це стосується порядку проведення ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки або впливає на її результати.

22. Виключення об'єкта підвищеної небезпеки з Реєстру здійснюється за рішенням ДСНС або її територіального органу на підставі розгляду наданих оператором матеріалів повторної ідентифікації об'єкта підвищеної небезпеки, за результатами якої об'єкт не віднесений до об'єктів підвищеної небезпеки відповідного класу, та представлення документів, які підтверджують:

зміну технічних характеристик або кількості джерел небезпеки у разі, коли на об'єкті підвищеної небезпеки зменшена сумарна маса небезпечних речовин порівняно з нормативом порогової маси за індивідуальною масою або класом небезпечної речовини, внаслідок чого об'єкт не належить до будь-якого класу об'єктів підвищеної небезпеки;

ліквідацію або виведення з експлуатації (списання з балансу) об'єкта підвищеної небезпеки.

23. Виключення об'єкта підвищеної небезпеки з Реєстру ДСНС або її територіальним органом здійснюється також за результатами заходів державного нагляду (контролю) у разі виявлення факту ліквідації об'єкта підвищеної небезпеки або у разі наявності в Єдиному державному реєстрі

юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань інформації про припинення оператором господарської діяльності.

24. Про прийняте рішення щодо виключення об'єкта з Реєстру ДСНС або її територіальний орган повідомляє суб'єкту господарювання, місцевим держадміністраціям, органам місцевого самоврядування та органам державного нагляду (контролю), що здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки, письмово протягом 20 робочих днів після одержання матеріалів повторної ідентифікації об'єкта підвищеної небезпеки та відповідних документів від оператора (одержання інформації за результатами заходів державного нагляду (контролю)). У разі відмови щодо виключення об'єкта підвищеної небезпеки з Реєстру ДСНС або її територіальний орган надає оператору обґрунтовані мотиви для такої відмови.

25. Результати ідентифікації та розрахунки, на підставі яких вони проводилися, зберігаються оператором протягом усього часу експлуатації об'єкта підвищеної небезпеки, а в разі відчуження об'єкта, зміни форми власності або організаційно-правової форми оператора передаються суб'єкту господарювання — правонаступнику.

26. Суб'єкт господарювання несе відповідальність згідно із законодавством за своєчасне, повне і достовірне проведення ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки.

ПОРОГОВІ МАСИ
небезпечних речовин для ідентифікації
об'єктів підвищеної небезпеки

1. Для ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки порогові маси небезпечних речовин установлюються за індивідуальними назвами для небезпечних речовин, які мають індивідуальні властивості (таблиця 1), а також за класами небезпечних речовин та категоріями небезпеки, які мають однорідні (подібні) індивідуальні властивості залежно від виду загроз, поєднані у секції: секція “Н” — “Загрози для здоров'я людини”, секція “Р” — “Фізичні загрози”, секція “Е” — “Загрози для навколишнього природного середовища” і секція “О” — “Інші загрози” (таблиця 2).

Таблиця 1

ПОРОГОВІ МАСИ
небезпечних речовин за індивідуальними назвами

Порядковий номер	Індивідуальні назви небезпечних речовин	Номер CAS (примітка 1)	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки:		
			1 класу	2 класу	3 класу
1.	Амонію нітрат (пункт 2 примітки)		10 000	5000	2500
2.	Амонію нітрат (пункт 3 примітки)		5000	1250	312,5
3.	Амонію нітрат (пункт 4 примітки)		2500	350	49
4.	Амонію нітрат (пункт 5 примітки)		50	10	2
5.	Калію нітрат (пункт 6 примітки)		10 000	5000	2500
6.	Калію нітрат (пункту 7 примітки)		5000	1250	312,5
7.	Миш'яку пентаоксид, миш'якова кислота (V) та/або солі миш'яку	1303-28-2	2	1	0,5

Порядковий номер	Індивідуальні назви небезпечних речовин	Номер CAS (примітка 1)	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки:		
			1 класу	2 класу	3 класу
8.	Миш'яку триоксид, миш'яковиста (III) кислота та/або солі миш'яку	1327-53-3	0,1		
9.	Бром	7726-95-6	100	20	4
10.	Хлор	7782-50-5	25	10	4
11.	Сполуки нікелю в інгальованій порошкоподібній формі: нікелю монооксид нікелю діоксид нікелю сульфід тринікелю дисульфід динікелю триоксид		1		
12.	Етиленімін	151-56-4	20	10	5
13.	Фтор (флуор)	7782-41-4	20	10	5
14.	Формальдегід (концентрація ≥ 90 відсотків)	50-00-0	50	5	0,5
15.	Водень	1333-74-0	50	5	0,5
16.	Хлороводень (зріджений газ)	7647-01-0	250	25	2,5
17.	Алкіли свинцю		50	5	0,5
18.	Зріджені займісті гази, категорія 1 або 2 (зокрема, зріджений нафтовий газ) і природний газ (примітка 8)		200	50	12,5
19.	Ацетилен	74-86-2	50	5	0,5
20.	Етилену оксид	75-21-8	50	5	0,5
21.	Пропілену оксид	75-56-9	50	5	0,5
22.	Метанол	67-56-1	5000	500	50
23.	4,4'-метилен-біс (2-хлоранілін) та/або солі в порошкоподібній формі	101-14-4	0,01		

Порядковий номер	Індивідуальні назви небезпечних речовин	Номер CAS (примітка 1)	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки:		
			1 класу	2 класу	3 класу
24.	Метилізоціанат	624-83-9	0,15		
25.	Кисень	7782-44-7	2000	200	20
26.	2,4-толуол диізоціанат	584-84-9	100	10	1
	2,6-толуол диізоціанат	91-08-7			
27.	Карбоніл дихлорид (фосген)	75-44-5	0,75	0,3	0,12
28.	Арсин (тригідрид арсену)	7784-42-1	1	0,2	0,04
29.	Фосфін (тригідрид фосфору)	7803-51-2	1	0,2	0,04
30.	Дихлорид сірки	10545-99-0	1		
31.	Триоксид сірки	7446-11-9	75	15	3
32.	Поліхлордибензофурані і поліхлордибензодіоксини (зокрема, ТХДД), обчислені в еквіваленті ТХДД (пункт 9 примітки)		0,001		
33.	Наведені нижче канцерогени або суміші, що містять такі канцерогени в концентраціях вище 5 відсотків за масою: 4-амінобіфеніл та/або його солі бензотрихлорид, бензидин та/або солі біс (хлорметиловий) ефір хлордиметиловий ефір 1,2-дибромметан диетилсульфат диметилсульфат диметилкарбамоілхлорид 1,2-дибром-3-хлор-пропан 1,2-диметилгідразін диметилнітрозамін гексаметилфосфотриамід гідразин		2	0,5	0,125

Порядковий номер	Індивідуальні назви небезпечних речовин	Номер CAS (примітка 1)	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки:		
			1 класу	2 класу	3 класу
	2-нафтиламін та/або його солі 4-нітродифеніл 1,3-пропансультон				
34.	Нафтопродукти та альтернативні види палива: (а) бензини та лігроїни (б) керосини (зокрема, реактивне паливо) (в) газойлі (зокрема, дизельне паливо, пічне паливо та газойлеві суміші) (г) важкі види нафтового палива (г) альтернативні види палива, використовувані в таких самих цілях і мають такі самі властивості щодо займистості і загроз для навколишнього природного середовища, як і продукти, зазначені у підпунктах (а) — (г)		25 000	2500	250
35.	Безводний аміак	7664-41-7	200	50	12,5
36.	Трифтористий бор	7637-07-2	20	5	1,25
37.	Сірководень	7783-06-4	20	5	1,25
38.	Піперидин	110-89-4	200	50	12,5
39.	Біс(2-диметиламіноетил) (метил)амін	3030-47-5	200	50	12,5
40.	3-(2-етилгексилокси) пропіламін	5397-31-9	200	50	12,5
41.	Суміші (пункт 11 примітки) гіпохлориту натрію, які віднесено до гостро небезпечних для водного середовища категорії 1 з		500	200	80

Порядковий номер	Індивідуальні назви небезпечних речовин	Номер CAS (примітка 1)	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки:		
			1 класу	2 класу	3 класу
	характеристикою небезпеки H400 (дуже токсично для водних) із вмістом активного хлору менш як 5 відсотків активного хлору і не віднесених до будь-яких інших категорій небезпеки (таблиця 2)				
42.	Пропіламін (пункт 10 примітки)	107-10-8	2000	500	125
43.	Трет-бутилакрилат (пункт 10 примітки)	1663-39-4	500	200	80
44.	2-метил-3-бутен-нітрил (пункт 10 примітки)	16529-56-9	2000	500	125
45.	Тетрагідро-3,5-диметил-1,3,5-тіадіазин-2-тіон (Дазомет) (пункт 10 примітки)	533-74-4	200	100	50
46.	Метилакрилат (пункт 10 примітки)	96-33-3	2000	500	125
47.	3-метилпіридин (пункт 10 примітки)	108-99-6	2000	500	125
48.	1-бром-3-хлорпропан (пункт 10 примітки)	109-70-6	2000	500	125

Примітки: 1. Номер CAS зазначено лише в індикативних цілях.

2. Амонію нітрат (10000/5000/2500): добрива, здатні до саморозкладання.

Ця умова застосовується до комплексних/складних добрив на основі амонію нітрату (комплексні/складні добрива, що містять амонію нітрат з фосфатом та/або вуглекислим калієм), які здатні до саморозкладання і в яких вміст азоту у зв'язку з наявністю амонію нітрату становить від 15,75 відсотка (пункт 12 примітки) до 24,5 відсотка (пункт 13 примітки) за масою і/або не більш як 0,4 відсотка усіх займистих/органічних матеріалів, або які відповідають 15,75 відсотка за масою або менше та містять необмежену кількість горючих речовин.

3. Амонію нітрат (5 000/1 250/320): секція добрив.

Ця умова застосовується до простих добрив на основі амонію нітрату і комплексних/складних добрив на основі амонію нітрату, у яких вміст азоту у зв'язку з наявністю амонію нітрату становить:

понад 24,5 відсотка за масою, за винятком сумішей простих добрив на основі амонію нітрату з доломітом, вапняком і/або карбонатом кальцію із чистотою не менш як 90 відсотків;

понад 15,75 відсотка за масою для сумішей амонію нітрату і амонію сульфату;

понад 28 відсотків (пункт 14 примітки) за масою для сумішей простих добрив на основі амонію нітрату з доломітом, вапняком і/або кальцію карбонатом із чистотою не менш як 90 відсотків.

4. Амонію нітрат (2 500/350/50): технічна група.

Ця умова застосовується до амонію нітрату і сумішей амонію нітрату, у яких вміст азоту у складі амонію нітрату становить:

від 24,5 до 28 відсотків за масою і які містять не більш як 0,4 відсотка горючих речовин;

понад 28 відсотків за масою і які містять не більш як 0,2 відсотка горючих речовин.

Ця умова також застосовується до водних розчинів амонію нітрату, у яких концентрація амонію нітрату становить понад 80 відсотків за масою.

5. Амонію нітрат (50/10/2): “некондиційні” матеріали і добрива, які не пройшли випробування на детонацію.

Ця умова застосовується до:

матеріалу, який було відбраковано у процесі оброблення;

амонію нітрату та до сумішей амонію нітрату;

простих добрив на основі амонію нітрату і комплексних/складних добрив на основі амонію нітрату, зазначених у пунктах 3 і 4 примітки, що повертають або повернуто виробнику кінцевим споживачем на тимчасове зберігання або переробне підприємство для вторинного перероблення, утилізації чи оброблення з метою безпечного використання, оскільки вони не відповідають специфікаціям, зазначеним у пунктах 3 і 4 примітки;

добрив, зазначених в абзаці першому пункту 2 примітки та пункті 3 примітки.

6. Калію нітрат (10000/5000/2500).

Ця умова застосовується до складних добрив на основі калію нітрату (у грубозернистій/гранульованій формі), які мають такі самі небезпечні властивості, що і чистий калію нітрат.

7. Калію нітрат (5000/1250/320).

Ця умова застосовується до складних добрив на основі калію нітрату (у кристалічному вигляді), які мають такі самі небезпечні властивості, що і чистий калію нітрат.

8. Збагачений біогаз.

Збагачений біогаз можна класифікувати за рядком 18 таблиці 1 у тих випадках, коли він був оброблений відповідно до стандартів для очищеного і збагаченого біогазу, що гарантують якість, еквівалентну природному газу, у тому числі вміст метану, і який містить не більш як 1 відсоток кисню.

9. Поліхлордибензофурани і поліхлордибензодіоксини.

Масу поліхлордибензофуранів і поліхлордибензодіоксинів розраховують за такими показниками:

Коефіцієнт токсичної еквівалентності (TEF, КТЕ), ВООЗ 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(Т – тетра, Ре – пента, Нх – гекса, Нр – гепта, О – окта)

10. Якщо небезпечна речовина відповідно належить до класу небезпечних речовин “Займісті рідини” (категорія Р5а або Р5b таблиці 2), для цілей ідентифікації застосовують найменшу порогову масу.

11. Якщо суміш не містить гіпохлориту натрію, така суміш не належить до гостронебезпечних для водного середовища категорії 1 з характеристикою безпеки Н400 (дуже токсично для водних організмів).

12. Вміст азоту 15,75 відсотка за масою у зв'язку з наявністю амонію нітрату відповідає 45 відсоткам амонію нітрату.

13. Вміст азоту 24,5 відсотка за масою у зв'язку з наявністю амонію нітрату відповідає 70 відсоткам амонію нітрату.

14. Вміст азоту 28 відсотків за масою у зв'язку з наявністю амонію нітрату відповідає 80 відсоткам амонію нітрату.

Таблиця 2

ПОРОГОВІ МАСИ
небезпечних речовин за класами небезпечних речовин
та категоріями безпеки

Класи небезпечних речовин та категорії безпеки	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної безпеки:		
	1 класу	2 класу	3 класу
Секція “Н” Загрози для здоров'я людини (пункт 1 примітки)			
Н1 ГОСТРА ТОКСИЧНІСТЬ Категорія 1, всі шляхи впливу	20	5	1,25
Н2 ГОСТРА ТОКСИЧНІСТЬ Категорія 1, всі шляхи впливу і категорія 2, шляхом інгаляційного впливу (пункт 46 примітки)	200	50	12,5
Н3 ВИБІРКОВА ТОКСИЧНІСТЬ Характеризується ураженням окремих органів-мішеней за умови однократного впливу на організм (ВТОМ-ОВ), категорія 1	200	50	12,5
Секція “Р” Фізичні загрози для об'єктів інфраструктури (пункти 2—45 примітки)			
Р1а ВИБУХОВІ РЕЧОВИНИ (пункт 2 примітки) Нестабільні вибухові речовини або вибухові речовини, підклас 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 чи 1.6, або речовини чи суміші, що мають вибухові властивості (пункт 3 примітки) та не належать до класів небезпек органічних перекисів або самореактивних речовин і сумішей	50	10	2
Р1б ВИБУХОВІ РЕЧОВИНИ (пункт 47 примітки) Вибухові речовини, підклас 1.4 (пункт 49 примітки)	200	50	12,5
Р2 ЗАЙМИСТІ ГАЗИ Зайmistі гази, категорія 1 або 2	50	10	2
Р3а ЗАЙМИСТІ АЕРОЗОЛІ (пункт 50 примітки) Зайmistі аерозолі категорії 1 або 2, що містять зайmistі гази категорії 1 або 2 чи зайmistі рідини категорії 1	500 (маса нетто)	150 (маса нетто)	45 (маса нетто)

Класи небезпечних речовин та категорії небезпеки	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки:		
	1 класу	2 класу	3 класу
<p>P3b ЗАЙМИСТІ АЕРОЗОЛІ (пункт 50 примітки) Зайmistі аерозолі категорії 1 або 2, що не містять зайmistих газів категорії 1 або 2, чи зайmistі рідини категорії 1 (пункт 51 примітки)</p>	50 000 (маса нетто)	5000 (маса нетто)	500 (маса нетто)
<p>P4 ОКИСНЮВАЛЬНІ ГАЗИ Окислювальні гази, категорія 1</p>	200	50	12,5
<p>P5a ЗАЙМИСТІ РІДИНИ Зайmistі рідини, категорія 1 або зайmistі рідини категорії 2 або 3, які зберігають за температури, що перевищує їх точку кипіння, або інші рідини з температурою займання $\leq 60^\circ \text{C}$, які зберігають за температури, що перевищує їх точку кипіння (пункт 52 примітки)</p>	50	10	2
<p>P5b ЗАЙМИСТІ РІДИНИ Зайmistі рідини категорії 2 або 3, у тому разі, коли особливі умови оброблення такі як високий тиск або висока температура, можуть створити загрозу виникнення значних аварій, або інші рідини з температурою займання $\leq 60^\circ \text{C}$, у тому разі, коли особливі умови оброблення, такі як високий тиск або висока температура, можуть створити загрозу виникнення значних аварій (пункт 52 примітки)</p>	200	50	12,5
<p>P5c ЗАЙМИСТІ РІДИНИ Зайmistі рідини категорії 2 або 3, не передбачені в рядках P5a і P5b</p>	50 000	5000	500
<p>P6a САМОРЕАКТИВНІ РЕЧОВИНИ ТА СУМІШІ, А ТАКОЖ ОРГАНІЧНІ ПЕРЕКИСИ Самореактивні речовини та суміші, тип А або В або органічні перекиси, тип А або В</p>	50	10	2
<p>P6b САМОРЕАКТИВНІ РЕЧОВИНИ ТА СУМІШІ, А ТАКОЖ ОРГАНІЧНІ ПЕРЕКИСИ Самореактивні речовини та суміші, тип С, D, E або F або органічні перекиси, тип С, D, E або F</p>	200	50	12,5

Класи небезпечних речовин та категорії безпеки	Норматив порогової маси, тонн, для віднесення об'єкта до об'єкта підвищеної безпеки:		
	1 класу	2 класу	3 класу
P7 ПІРОФОРНІ РІДИНИ ТА ТВЕРДІ РЕЧОВИНИ Пірофорні (самозаймісті) рідини, категорія 1 Пірофорні (самозаймісті) тверді речовини, категорія 1	200	50	12,5
P8 ОКИСНЮВАЛЬНІ РІДИНИ ТА ТВЕРДІ РЕЧОВИНИ Окислювальні рідини, категорія 1, 2 або 3 чи окислювальні тверді речовини, категорія 1, 2 чи 3	200	50	12,5
Секція "Е" Загрози для навколишнього природного середовища			
E1 Категорія 1: гостра небезпека для водного середовища, або Категорія 1: хронічна небезпека для водного середовища	200	100	20
E2 Категорія 2: хронічна небезпека для водного середовища	500	200	80
Секція "О" Інші загрози			
O1 Речовини та суміші з характеристикою безпеки EUN014 (бурхливо реагують з водою)	500	100	20
O2 Речовини та суміші, які у разі контакту з водою виділяють займісті гази, категорія 1	500	100	20
O3 Речовини та суміші з характеристикою безпеки EUN029 (можуть утворювати вибухонебезпечні пероксиди)	200	50	12,5

Примітки: 1. Залежно від характеру загрози для здоров'я людини речовини можуть бути віднесені до класів небезпечних речовин H1 і H2 за параметрами гострої токсичності у разі однократного введення у шлунок або нанесення на шкіру, а також інгаляційного впливу протягом чотирьох годин. Категорії безпеки гострої токсичності та їх значення викладені у таблиці 3. Значення гострої токсичності виражені у показниках ЛД50 для перорального та термального шляху надходження і ЛК50 у разі інгаляційного впливу. У разі неможливості досягнення ЛД50 або ЛК50 для визначення класу безпеки можуть бути враховані виражені клінічні ознаки токсичної дії.

Таблиця 3

Шляхи впливу на організм	Категорія небезпеки 1	Категорія небезпеки 2	Категорія небезпеки 3	Категорія небезпеки 4	Категорія небезпеки 5
Пероральний, мг/кг маси тіла	≤ 5	$> 5 \leq 50$	$> 50 \leq 300$	$> 300 \leq 2000$	більше 2000 до 5000
Дермальний, мг/кг маси тіла	≤ 50	$> 50 \leq 200$	$> 200 \leq 1000$	$> 1000 \leq 2000$	
Газ, млн. ^{-1}V (частин на мільйон об'єму повітря)	≤ 100	$> 100 \leq 500$	$> 500 \leq 2500$	$> 2500 \leq 20\ 000$	якщо є підтвердження експертів про
Пара, мг/л повітря	$\leq 0,5$	$> 0,5 \leq 2$	$> 2 \leq 10$	$> 10 \leq 20$	гостру токсичність, яка не
Пил або туман, мг/л повітря	$\leq 0,05$	$> 0,05 \leq 0,5$	$> 0,5 \leq 1$	$> 1 \leq 5$	відповідає критеріям категорії небезпеки 4

Специфічна вибіркова токсичність, що характеризується ураженням окремих органів-мішеней у разі однократного впливу (ВТОМ-ОВ), має три категорії небезпеки:

категорія 1 — небезпечні речовини, що викликають значну токсичність у людей або такі, що на підставі досліджень на тваринах можуть вважатися потенційно токсичними для людей внаслідок однократного впливу;

категорія 2 — небезпечні речовини, які внаслідок випробувань на тваринах можуть вважатися потенційно небезпечними для людини після однократного впливу;

категорія 3 — небезпечні речовини, які мають транзитний вплив на здоров'я людини, тобто після незначного періоду впливу їх дія може припинитися за дуже короткий період часу, не викликаючи значних порушень в органах людини або функціональних порушень. До таких речовин можуть належати наркотичні речовини або такі, що викликають подразнення очей або дихальних шляхів.

2. До класу небезпечних речовин “Вибухові речовини” належать тверді або рідкі речовини (або суміші речовин), здатні до самостійного виділення газів внаслідок хімічної реакції (детонації) за такої температури, тиску і швидкості, небезпечна дія яких завдає шкоди навколишньому природному середовищу.

Піротехнічні речовини також включаються до цього класу, навіть якщо вони не виділяють газів.

3. До піротехнічних речовин належать небезпечні речовини (або суміші речовин), призначені для отримання ефекту у вигляді вогню, диму або їх комбінації внаслідок екзотермічних реакцій, що відбуваються без детонації.

4. Вибуховим виробом вважається виріб, який містить одну або кілька вибухових речовин.

5. Піротехнічним виробом вважається виріб, який містить одну або кілька піротехнічних речовин.

6. До вибухових виробів належать:

1) вибухові речовини та їх суміші;

2) вибухові вироби, за винятком таких, що містять вибухові речовини з такими масами, випадкове або навмисне ініціювання хімічної реакції яких не призводить до появи небезпечного для навколишнього природного середовища ефекту у вигляді сильного звуку, вогню, диму або їх комбінації за межами виробу;

3) речовини, суміші або вироби з них, не зазначені у підпунктах 1 і 2 примітки, виготовлені з метою практичного отримання вибухового, піротехнічного, запалювального, звукового ефекту.

7. Небезпечні речовини, суміші та вироби, зазначені у пунктах 3—6 примітки, але не класифіковані як самореактивні, що здатні до підриву без впливу зовнішніх факторів, поділяються на шість підкласів:

1) підклас 1.1 — небезпечні речовини, суміші або вироби з них, що характеризуються небезпекою вибуху масою (вибух, що відбувається миттєво по всій масі речовини, суміші або виробу);

2) підклас 1.2 — небезпечні речовини, суміші або вироби з них, що характеризуються небезпекою вибуху з розкиданням маси речовини, суміші або виробу з них без вибуху масою;

3) підклас 1.3 — небезпечні речовини, суміші або вироби з них, що характеризуються високою пожежною небезпекою, але незначною вибуховою силою або розкиданням, або їх сукупною дією без ефекту вибуху масою;

4) підклас 1.4 — небезпечні речовини, суміші або вироби з них, що характеризуються незначною силою вибуху, при цьому ефекти в основному відбуваються всередині виробу без розкидання уламків виробу, а вплив зовнішніх факторів горіння не може призвести до миттєвого вибуху;

5) підклас 1.5 — небезпечні речовини або суміші, що характеризуються настільки низькою чутливістю до ініціювання вибуху масою, що вірогідність такого ініціювання у звичайних умовах майже відсутня;

б) підклас 1.6 — вироби, які містять нечутливі до ініціювання вибухові речовини або можуть містити навіть чутливі до вибуху масою вибухові речовини, але вірогідність їх ініціювання у звичайних умовах майже відсутня.

8. До класу небезпечних речовин “Аерозолі” належать небезпечні речовини (гази, рідини, пасти, порошки в будь-якій комбінації), у тому числі суміші цих речовин, що розміщені в ємностях, призначених для їх розпилення (викиду в повітря в мілкодисперсному або газоподібному стані).

9. Аерозолі мають три категорії безпеки залежно від властивостей речовин, що входять до їх складу, хімічної теплоти згоряння та температури займання аерозолію.

10. Аерозолі, що мають у масі більш як 1 відсоток займистої речовини, належать до 1 (легкозаймисті) або 2 (займисті) категорії за таким принципом:

якщо вони мають займисті гази, визначені у пунктах 19—20 примітки;

якщо вони мають займисті рідини, визначені у пунктах 23—25 примітки;

якщо вони мають тверді займисті речовини, визначені у пунктах 26 і 27 примітки.

11. Аерозолі, що не відповідають категорії безпеки 1 (легкозаймисті) або 2 (займисті), повинні класифікуватися за категорією безпеки 3 (негорючі аерозолі).

12. Аерозолі, що містять більш як 1 відсоток компонентів, що займаються, або які мають теплоту займання не менш як 20 КДж/г, але не підпадають під визначення, наведені у пунктах 8—11 примітки, належать до категорії безпеки 1.

13. Аерозолі не слід класифікувати як гази під тиском, займисті рідини або тверді займисті речовини.

14. До класу небезпечних речовин “Гази під тиском” належать гази, що розміщені в посудинах під тиском не менше 200 КПа за температури + 20° С, або такі, що є у стані скрапленого або охолодженого скрапленого газу.

15. Гази під тиском поділяються на “стиснуті гази”, “скраплені гази”, “охолоджені скраплені гази” і “розчинені гази”, а саме:

стиснуті гази — гази, що перебувають під тиском у повністю рідкому стані за температури від 50° С, зокрема такі, що мають критичну температуру нижчу або яка дорівнює – 50° С;

скраплені гази — гази, що перебувають під тиском у частково рідкому стані за температури вище ніж – 50°С, які поділяються на гази високого

тиску, що перебувають за температури від -50°C до $+65^{\circ}\text{C}$, та гази низького тиску, що перебувають за температури вище $+65^{\circ}\text{C}$;

охлаоджені скраплені гази — гази, що перебувають в частково рідкому стані за низького тиску та низької температури;

розчинені гази — гази під тиском, розчинені в рідині.

16. До класу небезпечних речовин “Окислювальні гази” належать будь-які гази, здатні шляхом виділення кисню або іншим шляхом викликати горіння або підтримувати горіння інших речовин (матеріалів, виробів) значно більшою мірою, ніж повітря.

17. “Окислювальні гази” в цьому розумінні містять чисті гази або суміші газів із коефіцієнтом окислення більш як 25,5 відсотка, який визначається методом, визначеним в ISO 10156:2010.

18. Окислювальні гази мають одну категорію небезпеки (категорія 1).

19. До класу небезпечних речовин “Займисті гази” належать речовини, що можуть спалахувати в суміші з повітрям за температури $+20^{\circ}\text{C}$ і нормального тиску в повітрі 101,3 кПа.

20. Займисті гази мають дві категорії небезпеки:

категорія 1 — гази, які за температури $+20^{\circ}\text{C}$ і нормального тиску в повітрі 101,3 кПа займаються в суміші з повітрям за концентрації не більш як 13 відсотків за об’ємом або які мають діапазон займання в суміші з повітрям не менш як 12 відсотків незалежно від нижчого порогу займання;

категорія 2 — гази, що не належать до категорії 1, але за температури $+20^{\circ}\text{C}$ і нормального тиску в повітрі 101,3 кПа можуть займатися.

21. Окремим підкласом займистих газів є нестійкі гази, які можуть вибухати навіть за відсутності повітря або кисню.

22. Нестійкі гази мають додаткові категорії небезпеки А і Б:

категорія А — гази, що займаються за температури $+20^{\circ}\text{C}$ і нормального тиску в повітрі 101,3 кПа;

категорія Б — гази, що займаються за температури вище $+20^{\circ}\text{C}$ і тиску в повітрі більш як 101,3 кПа.

23. До класу небезпечних речовин “Займисті рідини” належать рідини, що мають температуру спалаху не вище ніж $+93^{\circ}\text{C}$.

24. Займисті рідини залежно від температури спалаху і початкової температури кипіння (точка кипіння) мають чотири категорії небезпеки:

категорія 1 — температура займання менш як $+23^{\circ}\text{C}$ і початкова температура кипіння (точка кипіння) нижча або дорівнює $+35^{\circ}\text{C}$;

категорія 2 — температура займання вище ніж $+ 23^{\circ} \text{C}$ і початкова температура (точка кипіння) кипіння вище ніж $+ 35^{\circ} \text{C}$;

категорія 3 — температура займання більше або дорівнює $+ 23^{\circ} \text{C}$ і початкова температура (точка кипіння) кипіння нижча або дорівнює $+ 60^{\circ} \text{C}$;

категорія 4 — температура займання більш як $+ 60^{\circ} \text{C}$ і початкова температура (точка кипіння) кипіння нижча або дорівнює $+ 93^{\circ} \text{C}$;

25. В'язкі займисті рідини (фарби, емалі, лаки, оліфи, клеї, політури тощо) не класифікуються як займисті рідини, якщо це не обумовлено виробником.

26. До класу небезпечних речовин “Тверді займисті речовини” належать тверді речовини, що легко займаються і підтримують горіння в результаті тертя.

27. Тверді займисті речовини мають дві категорії безпеки:

1) категорія 1:

для речовин або сумішей (крім порошоків та металів) зволожена речовина не підтримує самостійне горіння або час горіння до затухання зони, що горить, менш як 45 секунд, або швидкість горіння більш як 2,2 міліметра на секунду;

для порошоків та металів час горіння менше або дорівнює 5 хвилин;

2) категорія 2:

для речовин або сумішей (крім порошоків та металів) зволожена речовина не загоряється більш як за 4 хвилини або час горіння менш як 45 секунд, або швидкість горіння менш як 2,2 міліметра на секунду;

для порошоків та металів час горіння більш як 5 хвилин, але менше або дорівнює 10 хвилин.

28. До класу небезпечних речовин “Самореактивні речовини та суміші” належать термічно нестійкі рідкі або тверді речовини та суміші, здатні до швидкого екзотермічного розпаду навіть без доступу кисню. За цим визначенням не можна класифікувати вибухові речовини, органічні пероксиди або окислювальні речовини.

29. Самореактивні речовини та суміші вважаються такими, що мають вибухові властивості, якщо вони можуть детонувати, швидко горіти або швидко згоряти в замкнутому об'ємі.

30. Будь-які речовини вважаються самореактивними речовинами, якщо вони не класифікуються як:

вибухові речовини відповідно до пунктів 2—7 примітки;

окислювальними рідинами, газами або твердими речовинами відповідно до пунктів 30—34 примітки;

органічні пероксиди відповідно до пунктів 35—37 примітки;

такі, температура розкладу яких становить менш як 300 Дж/г;

такі, температура прискореного розкладу яких становить більш як + 75° С для упаковки масою 50 кілограмів.

31. До класу “Окислювальні рідини” належать рідини, які не є обов’язково горючими, але шляхом виділення кисню здатні викликати самозапалення або підтримувати горіння інших речовин.

32. Окислювальні рідини поділяються на три категорії небезпеки:

категорія 1 — будь-яка речовина або суміш, змішання яких у пропорції 1:1 (за масою) із целюлозою викликає самозапалення, або середній час підвищення тиску суміші 1:1 (за масою) речовини і целюлози менше середнього часу підвищення тиску 50 відсотків розчину хлорної кислоти із целюлозою, змішаними у пропорції 1:1 (за масою);

категорія 2 — будь-яка речовина або суміш, змішання яких у пропорції 1:1 (за масою) із целюлозою має середній час підвищення тиску, який менше або дорівнює середньому часу підвищення тиску 40 відсотків водного розчину хлорату натрію із целюлозою, змішаними у пропорції 1:1 (за масою), або такі, що не відповідають умовам віднесення їх до категорії 1;

категорія 3 — будь-яка речовина або суміш, змішання яких у пропорції 1:1 (за масою) із целюлозою має середній час підвищення тиску, який менше або дорівнює середньому часу підвищення тиску 65 відсотків водного розчину азотної кислоти із целюлозою, змішаними у пропорції 1:1 (за масою), або такі, що не відповідають умовам віднесення їх до категорій 1 і 2.

33. До класу небезпечних речовин “Окислювальні тверді речовини” належать тверді речовини, які не обов’язково є горючими, але шляхом виділення кисню здатні викликати самозапалення або підтримувати горіння інших речовин.

34. Окислювальні тверді речовини мають три категорії небезпеки:

категорія 1 — будь-яка речовина або суміш, змішання яких у пропорції 4:1 або 1:1 з целюлозою (за масою) мають середній час горіння, який менше середнього часу горіння бромату калію з целюлозою, змішаними у пропорції 3:2 (за масою);

категорія 2 — будь-яка речовина або суміш, змішання яких у пропорції 4:1 або 1:1 з целюлозою (за масою) мають середній час горіння, який не більше середнього часу горіння бромату калію з целюлозою, змішаними у пропорції 3:2 (за масою), або такі, що не відповідають умовам віднесення їх до категорії 1;

категорія 3 — будь-яка речовина або суміш, змішання яких у пропорції 4:1 або 1:1 з целюлозою (за масою) мають середній час горіння, який не більше середнього часу горіння бромату калію з целюлозою, змішаними у пропорції 3:7 (за масою), або такі, що не відповідають умовам віднесення їх до категорій 1 і 2.

35. До класу небезпечних речовин “Органічні пероксиди” належать органічні речовини в рідкому або твердому стані, які містять двовалентну структуру —O—O— і можуть розглядатися як похідна продукту пероксиду вуглецю, в якому один або обидва атоми водню заміщені органічними радикалами.

36. Будь-який органічний пероксид може бути віднесений до цього класу, за винятком випадків, коли він містить:

не більш як 1 відсоток вільного кисню з органічних пероксидів, коли вміст пероксиду кисню не перевищує 1 відсоток;

не більш як 0,5 відсотка вільного кисню з органічних пероксидів, коли вміст пероксиду кисню перевищує 1 відсоток, але не більш як 7 відсотків.

37. Органічні пероксиди мають сім категорій небезпеки (типи від А до G):

тип А — будь-який органічний пероксид, розміщений у тарі, може детонувати або дефлагрувати (процес дозвукового горіння, під час якого відбувається швидке переміщення зони /фронту/ хімічних перетворень);

тип В — будь-який органічний пероксид, який має вибухові властивості, але, будучи розміщеним у тарі, не детонує і не дефлагрує швидко, при цьому здатний до теплового вибуху в цій тарі;

тип С — будь-який органічний пероксид, який як чиста речовина або суміш має вибухові властивості, але, будучи розміщеним у тарі, не детонує, має невелику швидкість дефлаграції або теплового вибуху;

тип D — будь-який органічний пероксид, який:

може детонувати частково, має невелику швидкість дефлаграції і не здатний до бурхливої реакції під час нагрівання в замкнутому об'ємі;

не детонує взагалі, має невелику швидкість дефлаграції і бурхливої реакції під час нагрівання в замкнутому об'ємі;

узагалі не детонує і не дефлагрує і дає середню реакцію під час нагрівання у замкнутому об'ємі;

тип E — будь-який органічний пероксид, який узагалі не детонує і не дефлагрує і дає слабку реакцію або взагалі не реагує під час нагрівання в замкнутому об'ємі;

тип F — будь-який органічний пероксид, розміщений у тарі, який не детонує в кавітаційному стані, не дефлагрує взагалі, не реагує або дає слабку реакцію під час нагрівання в замкнутому об'ємі, а також

характеризується слабким вибуховим ефектом або повною відсутністю вибухового ефекту;

тип G — будь-який органічний пероксид, розміщений у тарі, який не детонує в кавітаційному стані, не дефлагрує взагалі, не реагує під час нагрівання в замкнутому об'ємі, а також не характеризується вибуховим ефектом за умови, що він термічно стійкий (температура саморозкладання становить $+60^{\circ}\text{C}$ або вище для упаковки масою 50 кілограмів) і для десенсибілізації (метод розчинення речовин для зменшення швидкості їх реакції) рідких сумішей використовується розчинник з температурою кипіння не нижче ніж $+150^{\circ}\text{C}$. Якщо органічний пероксид є стабільним за температурним показником або для сенсибілізації використовується розчинник з температурою кипіння нижче ніж $+150^{\circ}\text{C}$, він належить до категорії типу F.

38. До класу небезпечних речовин “Речовини, що викликають корозію металів” належать небезпечні речовини або суміші речовин, які можуть суттєво пошкодити або руйнувати метали внаслідок хімічного впливу на них.

39. Речовини, що викликають корозію металів, мають одну категорію небезпеки — категорію 1, до якої належать речовини або суміші, швидкість корозії яких на сталевій або алюмінієвій поверхні перевищує 6,25 міліметра за рік за температури випробувань $+55^{\circ}\text{C}$ на обох металах.

40. Залежно від характеру загрози для навколишнього природного середовища небезпечні речовини належать до класів небезпечних речовин, які:

1) мають гостру токсичність у разі короткого впливу на водне середовище;

2) за довготривалого впливу на водні об'єкти мають хронічну токсичність.

41. Клас небезпечних речовин, наведений у підпункті 1 пункту 40 примітки, має три категорії небезпеки:

1) категорія 1:

небезпечні речовини, ЛК50 (летальна концентрація, яка викликає загибель 50 відсотків піддослідних тварин) яких за 96-годинного впливу на рибу менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

небезпечні речовини, ЕК50 (ефективна концентрація, яка викликає 50 відсотків максимальної реакції організму) яких за 48-годинного впливу на ракоподібних менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

небезпечні речовини, ЕсК50 (дорівнює ЕК50 з урахуванням зниження швидкості росту концентрації) яких за 72- або 96-годинного впливу на водорості або інші водні рослини менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

2) категорія 2:

небезпечні речовини, ЛК50 яких за 96-годинного впливу на рибу більш як 1 міліграм на літр, але менше або дорівнює 10 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, ЕК50 яких за 48-годинного впливу на ракоподібних більш як 1 міліграм на літр, але менше або дорівнює 10 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, ЕсК50 яких за 72- або 96-годинного впливу на водорості або інші водні рослини більш як 1 міліграм на літр, але менше або дорівнює 10 міліграмів на літр;

3) категорія 3:

небезпечні речовини, ЛК50 яких за 96-годинного впливу на рибу більш як 10 міліграм на літр, але менше або дорівнює 100 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, ЕК50 яких за 48-годинного впливу на ракоподібних більш як 10 міліграмів на літр, але менше або дорівнює 100 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, ЕсК50 яких за 72- або 96-годинного впливу на водорості або інші водні рослини більш як 10 міліграмів на літр, але менше або дорівнює 100 міліграмів на літр.

42. Клас небезпечних речовин, наведений у підпункті 2 пункту 40 примітки, має підкласи небезпечних речовин, які:

1) нездатні до швидкого розкладання, мають хронічну токсичність;

2) здатні до швидкого розкладання, мають хронічну токсичність;

3) не мають характерної хронічної токсичності;

4) є “практично безпечними” (погано розчинюються, не мають встановленої хронічної токсичності).

43. Підклас небезпечних речовин, наведений у підпункті 1 пункту 42 примітки, має такі категорії безпеки:

1) категорія 1:

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для риби) менше або дорівнює 0,1 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для ракоподібних) менше або дорівнює 0,1 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для водоростей та інших водних рослин) менше або дорівнює 0,1 міліграма на літр;

2) категорія 2:

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для риби) менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для ракоподібних) менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для водоростей та інших водних рослин) менше або дорівнює 1 міліграм на літр.

44. Підклас небезпечних речовин, наведений у підпункті 2 пункту 42 примітки, має такі категорії безпеки:

1) категорія 1:

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для риб) менше або дорівнює 0,01 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для ракоподібних) менше або дорівнює 0,01 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для водоростей та інших водних рослин) менше або дорівнює 0,01 міліграма на літр;

2) категорія 2:

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для риб) менше або дорівнює 0,1 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для ракоподібних) менше або дорівнює 0,1 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для водоростей та інших водних рослин) менше або дорівнює 0,1 міліграма на літр;

3) категорія 3:

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для риб) менше або дорівнює 0,01 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для ракоподібних) менше або дорівнює 0,01 міліграма на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність КНЕ або ЕКх (для водоростей та інших водних рослин) менше або дорівнює 0,01 міліграма на літр.

45. Підклас небезпечних речовин, наведений у підпункті 3 пункту 42 примітки, має такі категорії безпеки:

1) категорія 1:

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 96-годинного впливу на риб менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 48-годинного впливу на ракоподібних менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 72- або 96-годинного впливу на водорості та інші водні рослини менше або дорівнює 1 міліграм на літр;

2) категорія 2:

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 96-годинного впливу на рибу менш як 1 міліграм на літр, але менше або дорівнює 10 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 48-годинного впливу на ракоподібних менш як 1 міліграм на літр, але менше або дорівнює 10 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 72- або 96-годинного впливу на водорості та інші водні рослини менш як 1 міліграм на літр, але менше або дорівнює 10 міліграмів на літр;

3) категорія 3:

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 96-годинного впливу на рибу менш як 10 міліграмів на літр, але менше або дорівнює 100 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 48-годинного впливу на ракоподібних менш як 10 міліграмів на літр, але менше або дорівнює 100 міліграмів на літр;

небезпечні речовини, хронічна токсичність ЛК50 за 72- або 96-годинного впливу на водорості та інші водні рослини менш як 10 міліграмів на літр, але менше або дорівнює 100 міліграмів на літр.

Підклас небезпечних речовин, наведений у підпункті 4 пункту 42 примітки, має категорію безпеки 4, до якої належать небезпечні речовини, для яких не встановлено наявності гострої токсичності.

46. Небезпечні речовини, що належать до класу гостро токсичних речовин орального шляху впливу з характеристикою безпеки H301 (токсично у разі проковтування), необхідно відносити до рядка H2 гостро токсичних у тому разі, коли їх неможливо класифікувати як небезпечні речовини з гострою інгаляційною токсичністю або як небезпечні речовини з гострою шкірною токсичністю, зокрема через відсутність обґрунтованої інформації про інгаляційну і шкірну токсичність.

47. Клас небезпечних речовин “Вибухові речовини” включає також вибухові вироби. Якщо маса вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, відома, таку масу необхідно враховувати для цілей Порядку ідентифікації об’єктів підвищеної безпеки та їх обліку. Якщо маса вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, невідома, весь виріб необхідно вважати вибуховою речовиною.

48. Випробування вибухових властивостей речовин і сумішей виконується згідно з методикою А.14 Регламенту (ЄС) від 30 травня 2008 р. № 440/2008 “Що встановлює методи тестування відповідно до Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1907/2006 про реєстрацію, оцінку, авторизацію і обмеження хімічних речовин та препаратів (REACH)” лише в тому разі, коли такі речовини або суміші ідентифікують як потенційно вибухові.

49. У разі розпакування або перепакування вибухових речовин підкласу 1.4 їх необхідно віднести до рядка P1a таблиці 2, за винятком випадків, коли встановлено, що небезпека все ще відповідає підкласу 1.4 відповідно до підпункту 4 пункту 7 примітки.

50. Зайmistі аерозолі класифікують відповідно до пунктів 8—13 примітки.

51. Для використання рядка P3b таблиці 2 необхідно мати документальне підтвердження того, що аерозольний розпилювач не містить ні займистого газу категорії 1 або 2, ні займистої рідини категорії 1.

52. Відповідно до пункту 24 примітки рідини з температурою займання вище ніж 35°C можна не класифікувати за категорією 3, якщо отримано негативні результати за їх тривалого випробування на горючість. Однак викладене положення не діє за особливих умов, таких як висока температура або тиск, у зв'язку з якими такі рідини включено до цього рядка.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про результати ідентифікації об'єкта підвищеної небезпеки

Загальні відомості

Повне і скорочене найменування юридичної або фізичної особи — підприємця

Ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи — підприємця (серія (за наявності) і номер паспорта*)

Коди діяльності юридичної або фізичної особи — підприємця згідно з КВЕД

Юридична адреса суб'єкта господарювання, адреса офіційної електронної пошти

Повне та скорочене найменування об'єкта

Фактична адреса об'єкта

Площа об'єкта, тис. кв. метрів

Клас об'єкта підвищеної небезпеки, установлений за результатом ідентифікації, або інформація про невіднесення об'єкта до об'єкта підвищеної небезпеки відповідного класу

Найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), номер телефону, адреса електронної пошти особи, відповідальної за експлуатацію об'єкта

Інформація про попереднє найменування об'єкта підвищеної небезпеки та власника (у разі, коли об'єкт передано новому власнику з урахуванням пункту 25 Порядку ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки та їх обліку)

Відомості, використані для ідентифікації
об'єкта підвищеної небезпеки

Перелік джерел небезпеки (виробничих одиниць), у яких розміщені небезпечні речовини	Перелік небезпечних речовин за індивідуальними назвами або класами, що розміщені в кожному окремому джерелі небезпеки (виробничій одиниці)	Клас небезпечної речовини (категорія небезпеки)	Маса небезпечних речовин у кожному окремому джерелі небезпеки (виробничій одиниці), тонн	Перелік виробництв (цехів, відділень, виробничих ділянок), окремого обладнання та будь-яких будівель, розташованих у межах території об'єкта, до складу яких входять джерела небезпеки (виробничі одиниці)
---	--	---	--	--

Результати ідентифікації

Перелік небезпечних речовин за індивідуальними назвами або таких, що входять до відповідного класу небезпечних речовин		Загальна маса небезпечних речовин за індивідуальною назвою або класами небезпечних речовин, тонн	Порогова маса небезпечної речовини, тонн, для об'єкта підвищеної небезпеки відповідно до таблиці 1 або 2 додатка 1 до Порядку ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки та їх обліку			Результати ідентифікації (клас об'єктів підвищеної небезпеки)
індивідуальні назви небезпечних речовин	клас небезпечних речовин		для об'єктів підвищеної небезпеки 1 класу	для об'єктів підвищеної небезпеки 2 класу	для об'єктів підвищеної небезпеки 3 класу	

Інформація про сусідні об'єкти, території і об'єкти будівництва, що можуть збільшити ризик виникнення чи наслідки аварії на об'єкті, у тому числі за ефектом “доміно” (за наявності)

Найменування сусіднього об'єкта, території, об'єкта будівництва та адреси їх фактичного розташування	Відстань до сусіднього об'єкта, території, кілометрів	Примітка (контактні номери телефонів, адреса офіційної електронної пошти тощо)
--	---	--

Відомості про юридичну або фізичну особу — підприємця,
що провела ідентифікацію об'єкта підвищеної
небезпеки (у разі залучення)

Найменування _____

Коди діяльності згідно з КВЕД _____

Юридична адреса _____

Посада, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) виконавця

Юридична або фізична особа, що експлуатує (планує експлуатувати)
об'єкт, стосовно якого проводиться ідентифікація об'єкта підвищеної
небезпеки (замовник будівництва), _____

(найменування посади)

(підпис)

(прізвище, власне ім'я, по батькові)
(за наявності)

(дата)

* Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття
реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному
контролюючому органу та мають відмітку в паспорті.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 вересня 2022 р. № 1030

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов
Кабінету Міністрів України

1. Підпункт 1 пункту 1 додатка до постанови Кабінету Міністрів України від 9 січня 2014 р. № 6 “Про затвердження переліку об’єктів, що належать суб’єктам господарювання, проектування яких здійснюється з урахуванням вимог інженерно-технічних заходів цивільного захисту” (Офіційний вісник України, 2014 р., № 7, ст. 200) викласти в такій редакції:

“1) об’єкти, які за результатами ідентифікації об’єктів підвищеної небезпеки віднесено до об’єктів підвищеної небезпеки відповідного класу;”.

2. У Положенні про Державну службу України з питань праці, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 р. № 96 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 21, ст. 584; 2021 р., № 86, ст. 5488):

1) підпункт 3 пункту 3 після слів “здійснення державного регулювання і контролю” доповнити словами “щодо охорони праці та промислової безпеки”;

2) у пункті 4:

підпункт 20, абзац третій підпункту 31 виключити;

у підпункті 35 слова “, державний реєстр об’єктів підвищеної небезпеки” виключити.

3. У Положенні про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1052 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 102, ст. 3514):

1) пункт 3 доповнити підпунктом 5 такого змісту:

“5) виконання функцій компетентного органу у сфері діяльності, пов’язаної з об’єктами підвищеної небезпеки.”;

2) пункт 4 доповнити підпунктами 72¹—72⁵ такого змісту:

“72¹) забезпечує взаємодію між центральними органами виконавчої влади у сфері діяльності, пов’язаної з об’єктами підвищеної небезпеки;

72²) забезпечує співробітництво з органами ЄС та іншими міжнародними організаціями з обміну даними про об’єкти підвищеної небезпеки;

72³) забезпечує оповіщення та інформування відповідних органів інших держав, території яких можуть зазнати впливу аварії та її наслідків у разі транскордонного впливу аварії;

72⁴) забезпечує отримання оповіщення та інформування в разі загрози виникнення або виникнення аварії на об'єктах підвищеної небезпеки від інших держав;

72⁵) забезпечує постійний доступ громадськості та суб'єктів господарювання, які провадять господарську діяльність на об'єктах, що розташовані в зоні виникнення ефекту “доміно”, до інформаційних ресурсів (зокрема, в електронній формі) про стан безпеки об'єктів підвищеної небезпеки;”.

4. В абзаці першому пункту 163 Порядку ведення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 р. № 681 “Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва” (Офіційний вісник України, 2021 р., № 55, ст. 3401), слово “Держпраці” замінити словом “ДСНС”.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 вересня 2022 р. № 1030

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956 “Про ідентифікацію та декларування безпеки об’єктів підвищеної небезпеки” (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1357).

2. Пункт 9 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 313 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 10, ст. 617).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 вересня 2011 р. № 990 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956” (Офіційний вісник України, 2011 р., № 73, ст. 2746).

4. Пункт 19 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 2013 р. № 380 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 41, ст. 1477).

5. Пункт 21 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 2013 р. № 748 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3041).

6. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956 і від 11 лютого 2015 р. № 96, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 р. № 1097 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 2, ст. 89).
